

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Mégegyszer az ördögárok.

A Szécsényi Hirlap 36-ik számában meg van írva lendülettel, humorral: hogyan keletkezett az ördögárok. Most meg az van soron: hogyan szűnjön meg.

Az első tény, ami ennek a megoldásánál lényeges a közleményből is, az ügyiratokból is vitán felül megállapítható, az, hogy az ördögárok területe Szécsény község tulajdonát képezte. A miből következik, hogy a község jogosult volt e terület felett rendelkezni.

Mi történt az ördögárok megszüntetésért korábban, alig van egyéb mint történeli értéke. Döntő azonban a község képviselőtestületének 1906 jan. 15-én tartott közgyűlésében — előleges tárgyalások után — 4 sz. jkvi. pont alatt hozott határozata, a melyben egyebek közt abból az indokból is:

„miután az ördögárok nem élő vízfolyás, hanem a község belterületéről lefolyó csapadékvizek levezetésére szolgáló mesterséges csatornák nyílt árokban való végződése, minnek veszélyessége megszűnik, ha az utcák vizei nem arra vezettetnek el s akkor ezen nyílt árok részint önmagától, részint az érdekelt part tulajdonosok által oda hordandó építés törmelékek által betöltetnék, s az érdekelt parttulajdonosok telek területet nyernek,,

„a közgyűlés az ördögárok kérdését akként oldja meg, hogy az ördög árokba a község csapadék vizeit nem bocsátja, hanem

a csapadék vizeit a Barok József 87 sz. háza északi sarkától a törvényhatósági uton át vezeti a Deutsch Márkus-féle ház sarkáig s onnan a törvényhatósági ut baloldalán vezetile a műszaki tervszerint a Szent-Lélek patakba.” A 6100 Koronában előirányzott költségből a határozat 2100 Koronát a törvényhatóság által fedezendőnek jelez, 4000 koronát pedig a község terhére akként fogad el, hogy ennek $\frac{1}{3}$ részét az ösziakosság pótdobban, $\frac{1}{3}$ részét az ördögárok baloldalán elterülő házak tulajdonosai, $\frac{1}{3}$ részét az ördögárok jobboldalán elterülő házak tulajdonosai, végre $\frac{1}{3}$ részét a törvényhatósági ut baloldalán elterülő házak tulajdonosai viseljék érdekeltységök aránya szerint.

Ezen községi határozatot a vármegyei törvényhatóság 1906 május 15-én megtartott közgyűlésében 5291—397—906 sz. határozatával jóváhagyta s ezzel ezen határozat végérvényessé vált. A törvényhatóság a költségekből hozzá utalt 2100 koronát az utalap terhére nem utaltványozta, hanem kimondta, hogy a hozzá utalt országos segélyből megadja.

A község ez után a törvényhatóság által megajánlt 2100 koronát valamint a háztulajdonosok által viselendőnek kimondott hányad részeket is előlegezvé, a vízlevezető fedett beton csatornát a törvényhatósági ut baloldalán az árlejtés mellett vállalkozott Schäfer és Wellisch budapesti céggel kiépíttette.

A törvényhatóságtól járó 2100 korona s

a háztulajdonosokat terhelő járulékok beszedése iránt ez ideig intézkedés nem történt

» Az ördögárok baloldalán levő házak tulajdonosai közül Kovács István, a jobb oldali tulajdonosok közül Bablana Bál beltelkiek folyásában az ördögárok területét beltelkei szintjéig feltöltötték.

Ennél több az ördögárok megszüntetésére nem történt. Hanem az történt, hogy a járási főszolgabíró 1908 nov. 5 és 7 napjain az ázsiai kolera ellen védekezés tárgyában 78571/894 sz.: a: kiadott belügyminiszeri rendeletnek a község belterületén végrehajtását ellenőrizvén, az ördögárok közegészségellenes voltát megállapította. Ez alkalommal a járási orvos véleményezte, hogy az ördögárok területén nagyban szennyezett talajnak közegészségi fontos okokból lehetőségig érintetlen hagyásával az ördögárok teljességében feltöltéssék s annak egész hosszán fedett beton csatorna építtessék ki a víz elvezetésére.

A járás orvos véleményében utal egy Donner Kálmán által készített építési tervre, minek kiviteli költsége 6860 korona és 80 f.-ben lett előirányozva.

A járási főszolgabíró erre 2452/909 sz.: a: hozott s a községhez 1909 június 8-án érkezett véghatározatával az ördögárok megszüntetését elrendelte s kötelezte a községet, hogy az ehhez szükséges munkálatokat a kellő műszaki szabályok figyelembe vételével a

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Utravaló.

Ezernyolcszázkilencven angusztus hó utolsó napjainak egyikén szokatlan élénkség volt észlelhető a bécsi Rudolf kaszányában. A 69-es bakák — fejmegyei fiuk — ki — be szaladgáltak s a kaszánya úgy nézett ki, mint egy méhkas. A lávozók üresen mentek ki, az érkezők pedig megrakodva tértek vissza. Dienstfrei volt. Így szokás ez katonáéknál, ha másnap nagy munkába fognak.

A mozgalmas napot kéthétrel megelőzőleg ugyanis ezred parancsban jött, hogy 40 napra királygyakorlatra megy az ezred s ismerve a tábori posta pontosságát, mindenki gondoskodjék, hogy a 40 napos gyakorlat alatt semmi hiányt ne szenvedjen. Vittek is másnap a naposok annyi pumpoló levelet a póstára, ahány apja, nagyapja, keresztapja, nagybátyja s unokahuga egy-egy bakának csak elképzelhető. Feltéve, hogy minden bakának csak egy apja és csak egyetlenegy unokahuga van, másnap 7680 pumpoló levél indult utnak Magyarországra felé.

A pumpoló levelek egy kis töredéke elérte a kellő hatást, amennyiben a válasz levelek nagyon is kelően — 10—50 forinttal — bélelve érkeztek meg; de bizony a legtöbb levélre kár volt az 5 krajcáros bélyeget pazarolni (jobb lett volna az értéke 5 vasért kramlit venni) mert földhözragadt szegény szülők s rokonoktól még a bakának is nehéz pénzt kikicsikarni. No de nem kell a magyar bakát féltetni! Tudnak ők magukon még idegenben is segíteni.

Alig pár hónapja állomásozott az ezred Bécsben. Az élelmesebbeknek ez már untig elég idő volt arra, hogy ismeretségre tegyenek szert, ha a felső százak körében nem is — a dézsák tünderei között. Egy ily ismeretség pedig legalább is biztos vacsorát jövedelmez. Ezt tudja a legmumajabb baka is.

Negyven nap nagy idő. Negyven napig még lakodalomban sem szeretnék lenni, hát még gyakorlaton.

A királygyakorlat meg a legnagyobb és legfárasztóbb gyakorlata a katonaságnak. Nem azért, mert pontos gyakorlatot kívánnak, hanem, mert — 2-4 kör (hadtest) hadakozván egymással — ily nagy haderőnek több járásra kiterjedő óriási területre van szüksége s egy-

egy csapatnak szükségkép; — mondjuk a bal-szárny megerősítésére — a felvonulás néha egész napot vesz igénybe, s minél gyorsabban képes valamely csapat a változott viszonyok folytán kijelölt hadállást elfoglalni, annál sikeresebben operálhat az ellenség ellen. Ebből következik hogy a csapatoknak a lehető le-
gyorsabb mozdulatokat kell tenniük, ami a bakáknak — csak lábaik fürgeségére lévő utalva — igen terhes és fárasztó, miért is a legtöbb esetben csak erőltetett meneteléssel tudnak feladatuknak megfelelni.

No de térjünk vissza a mumajbakákhoz mert epizódum, — amelynek papírra vetése miatt fogtam tollat a kezembe — a gyakorlat elején történt s már is annyira elkalandoztam a csatátűren, hogy félő miszerint előbb fújra „abschlag”-ot, mint lárcám befejezném s az „abschlag” fújás hallatára a „bornyu” helyett jól kiérdemesült öreg baka létemre a tollat vágom a földhöz — lárcám olvasói teljes örömmel.

A „muszáj” után azt mondják a „nem lehet” a legnagyobb úr a világon. Én meg azt állítom, hogy az éhség.

Ha valaki reggeltől estig erős munkát végez, kell, hogy jól táplálkozzék. Ami meg

községi s járásorvos előzetes meghallgatása után 60 nap alatt hajtsa végre. A főszolgabíró kimondta, hogy határozata csak bírton kívül felelhető.

Nem feleltek. A 60 nap pedig lejárt.

Ez a főbírói véghatározat az 1909. aug. 26-án megtartott képviselőtestületi közgyűlésen került tárgyalásra. A közgyűlés bizottságot küldött ki. A bizottság másnap összeült. Elője Barok József azt az ajánlatot terjesztette, hogy a munkálatot végrehajtja önköltségen, ha a nyeregdő egész terület tulajdonába megy át s az általa kiépítendő csatorna is tulajdona marad. Miután a bizottság a meghívott ház tulajdonosokkal megegyezni nem tudott, tárgyalta s a községnek elfogadásra ajánlotta Barok József ajánlatát azzal, hogy köteles legyen az építés kivételét 1909 dec. 31-ig végrehajtani. Barok József ajánlatát 1909 aug. 31-én visszavonta. A községi képviselőtestülete pedig Barok 1908 aug. 27-én tett ajánlatát a bizottság javaslata értelmében 1909 szept. 13-án tartott közgyűlésében tárgyalta és elfogadta.

Ezek a tények.

(Folyt. köv.)

Beszélgetés.

— A Szécsényi Hírlap közleményei után mi a véleménye Szécsényben az elemi oktatás államosításáról?

Ha két szóval felelek, semmit se mondtam. Azokra a hírlapi felajdulásokra gondolok, a mik szerint a románság elveszi Erdélyt, s pénzzel kellene Erdély földjét megtartani a magyaroknak; meg azokra a közleményekre, a mik szerint a magyar állam egész hatalma összezsugorodik az utolsó dászkal ajtajánál: holott a magyar nemzetnek, vagy ha úgy tetszik a magyar államnak — mert szerintem a kettő egy — legegyszerűbb kötelessége cselekedni, hogy a haza földén neveljen polgárokat s ezzel megmarad és gyarapszik minden magyarnak, — Erdély is. — Deák időmből emlékszem deák szavallatra deák ünnepélyen. Óda volt. Ugy kezdődött:

„A század legnagyobb fia oly kicsiny volt.

Hogy megborzadt a nagyság gondolatától.”

Idézet volt. Honnét elfelejtettem. Első Napoleont értette. A ki nagyra tehette volna a világot, ha az emberekért él s lángelméjét ezek javában fejté ki. És rá térek, hogy a mi dicsőített nagyjaink, a kik a nemzet jelenét és jövőjét tartják kezükben, mennyire törpék; mi több, mennyire érzéktelenek sincs az iránt, hogy a serdülő s jövőendő egész nemzedéket, a miben mindenki egyet számít, magyarrá neveljék. Pedig az állam egész ereje és hatalma rendelkezésükre áll. Eszembe jut, a mit Ghyczy Kálmánról szűkebb hazájában évtizedekkel azelőtt öreg ügyvéd ember szájából hallottam: „Magyarnak születtem, aztán lettem luteránus.” Nagyon buzgó áldozatkész egyháztag volt. — Nagy nevű nagy belátású intelligens urnő beszélte a napokban, hogy falujában a gyerekek az iskolában olvasni sem tanulnak meg; pedig saját tapasztalása, maga vállalkoznék rá, hogy három hónap alatt megtanítja. S így volt és így van, mert a állam kormányzó tevékenysége megszűnik halni az iskola küszöbe előtt. „Hozzáfűzhetném, ezek az emberek tudás nélkül felnöve így, hogyan bírják felvenni a nehéz harcot az élet nehéz küzdelmei között?!

Az a kérdés: kié ez a földi ország, a mit úgy neveznek, hogy Magyarország, ha nem a nemzeté? Az a kérdés: mi mással mint igaz emberi, igaz magyar érzéssel s értelmi fensőbbiséggel lehet ezt magyarnak megtartani s embert, nemzetet jólétben nagyra tenni? Az a kérdés: nem-e elemi kötelessége a nemzetnek, intézményeiben gondoskodni, hogy minden fia értelmes polgárrá fejlődjen ismeretei révén, a miket tanulással elsajátított, ebben levén a biztosítéka, hogy tisztességgel, okosan éljen tud.

De még egyet. Mikor az egyház politikai törvények, a polgári házasságkötés jogintézményének megalkotása volt soron, az volt a nézetem: fejleszteni fogják a vallásos érzést, az erkölcsi öntudatot, azzal, hogy lelke szükségéből, önelhatározásából áldatja meg frigyét minden házaspár, mikor házasságra lép. Az elemi oktatás államosításából is az

igaz vallásos érzület, erkölcsi tisztultabb fel-fogás, nemesbűlés fejlődésének kell következnie azzal, hogy a vallás eszméit a vallásos érzülettel, isten imádatával, az erkölcs, a szeretet ígét a lelkiatya gyökerezetű a gyermeki fogékony, ártatlan lélekbe. A lelki atya a kinek ez a tevékenység életszükség, élet-hivatás, azért az. A ki az eszme, a jó eszményi világában él és cselekszik, s a gyermek ártatlan kedély világát eltölti hittel, s igaz felebaráti szeretettel, a mivel saját lelke is eltelve van, mert azért lelki atya. S ez uton minden megvalósul. amit az iskolától várunk. A gyermekek tudni fognak, hazafiakká válnak, s mély vallásos érzéssel és tisztult erkölcsi nézetekkel bíró igaz emberekké.

— Jó, jó. Csakhogy nagyobb hogy sem felmarkolhatnám. Felvetették ezt az elemi oktatás államosítását Szécsényben. Csak nem annyiért, hogy kibeszéljük benne magunkat? Gondolatom azon jár: mármegkellene lennie. Ugy tűnik fel: e nélkül el sem lehetünk. Valakinek meg kell tenni az első lépést. Az volna, megvizsgálni ezt a mi helyzetünket a maga valóságában. Aztán megbeszélni a hivatalos szűkebb körében. Aztán megvitatni tágabb körben. Aztán mindenkit felvilágosítani. Egy értelemre jönni, És így hatósági kivételre vinni az ügyet. Helyettünk pedig ezt el nem végzi senki. Kérem. Csak nem hevezhetem meg nevükön azokat az embereket, a kiket a kezdeményezés illet. Hanem keservesen leverő, ha egyetlen nap mulnék is el a nélkül, hogy cselekednénk ebben az ügyben.

Erre az iskolai évre ugyan elkésettünk. Azonban a vizceppek se vájják ki a sziklát egy nap alatt. A megbeszélésre a kivétel előkészítésére legalább is hónapok kellenek. Hanem el kell kezdeni. Szóljának meg a választottak.

H I R E K.

Személyi hír. Városunkat e hó 20-án látogatta meg Boronkay Ákos m. kir. csendőr őrnagy, hogy az itteni lakotanya ügyvezetése felett hivatalos szemlét tartson, — hivatalos

hadgyakorlatok alkalmával csaknem lehetetlen mert jóllehet jó ételeket főznek, de rendszeresen akkor fujnak „alarm”-ot, a midőn a hús, vagy bab csak félig főtt meg. Félig főtt étellel pedig mit lehet tenni? Kiönteni; s éhes hassal tovább marsirozni.

Az én mumajabb bakáim is tudják ezt s rendszerint hasimádók lévén a királygyakorlatot hozó napiparancs tudomásul vétele után haditanácsot tartottak s elhatározták hogy ők is tereptanulmányra indulnak: ki a „Práterbe”; ki az „Augartenbe”, egy—egy német unokahug keresésére.

Unokahug . . . Erről jut eszembe, hogy szem és fül tanuja voltam a Práterben egy bemutatkozásnak. Káplár úr Angyal egy mutatványos bódé előtt állt: Infantériszt Csicsó unokahugával a karján megáll a káplár előtt, szalutál s bemutatja „Milkát” az unokahugát. Káplár Angyal kezét nyújt háttársának, fejbőlintással üdvözlö Milkát s bajusza alatt mormogja, egy hét előtt még az én unokahugom volt . . .

Az én bakáim pár nap alatt úgy befészkeltek magukat a német konyhákra, hogy a gyakorlatra vonulást megelőző napon annyi jó harapni valót szedtek össze a városban,

hogy a bornyúkból minden feleslegesnek gondolt de előírt „proprietelen” kiszorult; alig vitt egyetlen baka is egy pár fehérnemű, egy kefe, fegyvertisztító zsír és zsinórnaál egyebet.

Reggel négy órakor indultunk a nagy útra. A szokásos jelentések átvétele után megadta az ezredes indulásra az avisót a katona banda rázendített a „Szépen legel a kisaszszony gulyája” kezdetű magyar nótára. Vigan énekelve, nem is gondolva az előttünk álló fáradságos napokra vonultunk ki a kaszányából.

Az első három nap ezred gyakorlatokkal telt el. A negyedik napon pont délelőtt érkezünk meg egy kis városkába, hol is a napnak hátralévő része pihenésre volt szánva, mert itt vártuk be a Brigád parancsnokát s a brigádhoz tartozó többi csapatokat.

Ebédfőzéssel, ennek elköltséssel, ruháink s fegyverzetünk rendbe hozatalával telt el a délután. Alig vártuk a parancs kiadását, hogy egy kicsit szétnézhezzünk a környéken, amidőn is egyszerre kürtészó hasította végig a levegőt. Az ezred kürtöse „alarm”-ot fújt. Egy pillanat alatt az összes zászlóalj és század kürtösök szintén fújták az „alarm”-ot s így a város bármely részében elszállásolva

lévő katona is meghallhatta a fuvást. Rövid pár perc s futó-lépésben teljes hadi felszereléssel gyűltek össze a csapatok a már előre kijelölt helyen. Az utolsónak ért csapat is elfoglalván helyét, beadták a szokásos jelentéseket.

Mi azt hittük, hogy éjjeli támadás visszaverésére alarmiroztak bennünket. Annál jobban meglepődöttünk, a midőn a fegyvereket gulyába rakatták s a bornyukat letételték. Meglepetésünket még le sem küzdöttük, amidőn az első bakához odament az ezredes és bornyuját felnyitatta, a legnagyobb foku ijedség vett erőt az egész ezreden. Sokkal szívesebben vívtunk volna nálunk — tiszser erősebb ellenséggel igazi háborút, — mint ezt a bornyuvizitet átéltük. A bornyuban elhelyezett apróságok kirakására szólt a parancs. Az én bakám rettenetes drukkok között remegő kézzel helyezte az első darabot a gyepre. A kefe volt. Tovább sorra: a fegyverzsír, fegyver zsinór, a lábravaló, az ing, a törülköző . . . egy kalácsóriás, egész rúd szalámi, fél sonka, holdvilág nagyságu „sajt”, stb. harapni valók. Az ezredes dühösen fordult a tisztetekhez — akik alig bírták a méreg és nevetés inger vegyes érzelmek hatása

eljárását rokoni látogatással kötötte egybe s 20-án folytatta körutját Balassagyarmatra.

Az F. M. K. E. köréből Rasskó Timót, a Népbank igazgatója a F. M. K. E. közvonti könyvtárának 9 kötet könyvet ajándékozott. Klein Ferenc vendéglős és Blaskó József könyvkötő a szigeti népiünnepély jövedelméből 8 koronát adtak a F. M. K. E. céljaira, Póstényi ifjúsági könyvtár. A F. M. K. E. által létesített póstényi ifjúsági könyvtárat, mely az izraelita népiskolában van elhelyezve, a január-júliusi félévben 68 gyermek (köztük 12 nem tanuló) olvasta, akik 656 kötetet vettek igénybe. Grünfeld Miksa szeszgyáros (Bpest), Langmáhr János kir. pénzügyőri felügyelő útján, 6 koronát adományozott a F. M. K. E.-nek A D. M. K. E. követi a F. M. K. E. példáját. Programjába fölvette az idegenajkú tanoncok közvetítését magyar vidékre, magyar iparosokhoz. a mivel a F. M. K. E. már negyedik éve foglalkozik.

A budapesti szeszszállító. Annak az általános érdeklődésnek hódolunk mi is, mely ma a levegő meghódítása kérdésében az elmélet foglalkoztatja, mikor Bleriot budapesti felszállása alkalmából az aviatikai kérdésnek a zsummalisztikában legalaposabb ismerőjét Révész Gyulát kitűnő hírlaptársunkat a Budapesti Hírlap szerkesztőségi tagját szólaltatjuk meg, a ki ma lapunk hasábjain igen érdekesen ír a kérdésről. Ime a költő fejedelem Jókai Mór álmának valósulása. „A XX. század regényében” egy ismeretlen fémet használnak föl a repülőgépek megvalósítására s jön helyette a motoros earoplan, jön Bleriot, a La-Manche merész átrepülője. Fővárosi tudósítónk mindazoknak, a kik az októberi budapesti főlészállást vidékről megtekinteni akarják, kettőt ajánlt figyelembe. Már most szálásról való gandoskodást, ámbár maga a látvány délután 5 órára lezajlott s jó tribünhelyek előre való biztosítását. Szerkesztőségünk arra tekintettel, hogy Bleriot a szegénysorsú tudósbetegek emberbaráti alapjának repül föl, — készségesen közvetíti a jegyelőjegyzést. Egyébként pedig közvetlenül is lehet a jegyekért a József Kir. Herceg Szanatorion Egyesületnek (Budapest, VII., Akácfu utca 30) írni, a hol ezt előjegyzik s az illetőknek postán kézbesítik.

Róka Pista redívlípus. Talán nem is kellene az emléket feleleveníteni, hiszen bűnhődött csinytevéseiért, sőt el is halálozott fogsága közben, de önkéntelenül is eszünkbe juttatja

alatt hivatalos komolyságukat megtartani — s kérdőleg mutatott a gyepen fekvő s a nap sugaraiiban sűtkérező előírások aprólékokra. Berukkolás után nyolc nap egyes büntetés kiszabása után, ment a második, a harmadik, a hetedik bakához. Az eredmény mindnél ugyanaz s a büntetés sem változó. Dühében a vizsgálatot abban hagyta s az alantósbab tisztokra bízta. Nem találtak egyetlen embert sem, aki az előírás szerinti eszközökkel lett volna szereve.

Az egész ezred nyolc nap egyest kapott.

Arra már nem emlékszem, hogy le is ültek-e berukkolás után, de elvette a kedvünket az egész gyakorlat alatt. Elvette különösen azokét, akiknek az „abschlag”-gal kitellett a három komisz esztendő.

Igy kapunk a szem, száj de különösen a gyomornak oly jóleső sok-sok jó „utavalóért”, „utavalóul” nyolc nap egyest.

pipogya utódával szemben az az ügyesség, mellyel vakondok-mesterségét egypár éven át folytatta városunkban minden nemű hatósági intézkedés dacára és hivatlan látogatását csak arról tudta meg a gazda, hogy egy szép reggelen libája, tyúkja, füstölthúsa stb. hiányzott, de vagyonmegosztási enemű tevékenységének semmi jele vagy nyoma nem maradt s csakis más gyanúsított helyett véletlenül került kelepchébe. Most a szőlőérés kezdetén, mert más gyümölcsünk alig termett, kezdik felütni fejüket a gyatra epigonok: egyik egy beltelki kert szőlőlugasának zsendülő fűrtjeire vetette szemét s megkobozta, — vitéz cselekedetének azonban árulói lettek a lepergetett szőlőszemek és bizonyára sőtétben elejtett 3 fűrtőcske, hogy pedig nem valami mezitlábás celebritás volt a kerítésugró hős, mutatja cipőtalpának a talajban hagyott fotográfiája, — mi 28 centiméter hosszú 8 cm. széles és úgy látszik angol lapos sarokkal volt ellátva, melynek hossza 6¹/₂ cm, szélessége 6 cm. Bizony ha a lugas egész termését leleghelhetett volna ily módon, még akkor se volt érdemes a becsületét beszenyyezni érte! (De semmiért sem ám. Szerk.)

Lemondott postamester. Márkus Erzsébet nógrádmegyeri postamesternő betegség miatt lemondott állásáról. — A bpesti postaigazgatóság helyettesítésévei Gécy Erzsébetet bízta meg, egyben a postamesteri állásra pályázatot hirdetett.

A pályázat f. év október 1-ig adavdók be.

Bővítik a pályaudvart. A szécsényi pályaudvar már évek óta szűknek bizonyult a forgalom lebonyolításására, míg végre a vasutársaság ez év folyamán megkezdte ennek bővítését s a munka már annyira előhaladt, hogy a 4-ik sínpar az éjszaki váltótól az állomási épületig le van fektetve.

A rárósmulyadi fűrdőben az idény f. hó 26-án (vasárnap) délután táncmulatsággal lesz befejezve. A táncmulatságra semmiféle beléptidit nem kell fizetni.

Lesz-e ünnepélyes átadás.

Köztudomásu dolog, hogy a „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat” már évekkel ezelőtt eredményes mozgalmat indított meg az iránt, hogy II. Rákóczi Ferenc vezérő fejedelemnek szabadság harcaink e kimagasló alakjának kizárólag a hazai takarékpénztárak adományából városunkban szobor emeltessék. A „Magyarország” című napilap felkérése folytán — ki e magasztos eszmét a legbuzgóbban karolta fel, — Ligeti Miklós neves szobrászunk már mintegy három évvel ezelőtt meglátogatta Takarékpénztárunkat s azon ajánlatot tette, hogy ez ideális nemzeti hősünk alakjának érkeöntését tisztán ambícióból a legalacsonyabb tiszteletdíj mellett hajlandó elfogadni; egyben két ismert alkotásának: „Rudolf trónörökös” és „Anonymus” szobrának sikerült nagy fényképével ajándékozta meg az intézetet.

A Takarékpénztár igazgatója e két képet díszes keretbe foglaltatta és az igazgatóság több tagjának beleegyezésével átküldte a helybeli kaszinónak. Ruzinkó Antal a kaszinó ügyvezető igazgatója azonban a „kísérő irat nélkül érkezett delikvenseket” vissza küldte azzal, hogy nem tudja mit csináljon velők, levél kíséretében küldjék el!

Véletlenségből ez alkalommal több igazgatósági tag is lévén jelen a Takarékpénztárban, azon ellenőrizhetlen hír kapott szárnyra, miszerint zárt ajtók mögött arról tanács-

koztak volna, hogy Ruzinkó Antal ügyvezető igazgató magas kívánságához mérten az ünnepélyes átadás módozatait megállapítsák.

A szállongó hírek szerint (persze nem tesszük tűzbe a kezünket azok valódiságáért) a megszólítás okozta volna a legnagyobb nehézséget, nehogy újabb aprehenzió támadjon. — Nagy szolgálatot tett azonban — mint hallatszik — a kir. tanácsos úr egy korábbi levelének kézről-kézre járt másolata a melyben el lettek volna sorolva azok a címek, melyekre igényt tart. Így aztán hozzáadva az azóta kapottakat, sikerült volna a megszólítást precizirozni — a mely ellen neki sem lehet majd kifogása — ilyen formán:

Nagyságos

Ruzinkó Antal kir. tanácsos, kaszinói ügyvezető igazgató, városi képviselő testületi és óvodai felügyelő bizottsági tag, megyei törvényhatósági — és közigazgatási bizottsági tag, nógrádmegyei rabsegélyző egyesület választmányának — és nemzeti intézetének, valamint a felső magyarországi közművelődési egyesületének tagja, miniszteri gazdasági értesítő, birukos, nagyberő stb. stb. nekünk kedves barátunknak.

Helyben.

Azonban még mindig maradtak volna fön a skrupulusok, valjon feledékenységből nem maradt-e ki valamelyik címe? azért abban állapodtak volna meg — a fáma szerint — hogy még néhány „stb. stb.”-it toldanak hozzá, ezek alatt értetődően a netalán ki-felejtett címek.

Szóba jött aztán, — állítólag — hogy min küldjék át az ajándéktárgyakat? Valaki azt indítványozta volna, hogy csináltassanak feketebársony vánkost sárga arany rojtokkal, más ismét diszhintót, harmadik zenekíséretet de sőt bandériumot is elegeztetett volna (de ezt már mi sem hisszük) s a vége az lett, hogy a tiszteletadásban egymást tullicitáló projektumhalmazból választani nem tudtak, (mint mikor a vidéki ember dús fővárosi kirakat elé kerül) s így határozni sem voltak képesek.

És most . . . minden arcon ott ül a bizonytalanság s a nagy?:

„Lesz-e ünnepélyes átadás?”

Ne higgyétek!

*A fájdalom ne higgyétek
Nem akkor a legnagyobbak.
Ha a szemből ömlik a könny,
Szakadatlan mint a patak.*

*A fájdalom higgyétek el
Akkor a legkinzóbb hevű
Ha a lélek bús, szótalan
S a szem sugardn nincsen derű.*

Csókolja az álom.

*Csókolja az álom
Ajkon és homlokon
Ha a szellő suhan
Halkan a lombokon*

*Ha zivatar zeng
Földön és az égen
Vagy ha a gondolat
Elhoz majd elébem.*

*Csókolja az álom
Csókolja az Isten
Majd menyasszonyommd
Egy tavasszal — itten*

*Engem meg te csókolj
Dalos dalidv
Dalaim s a lelkem
Mivel régóta vdr rd.*

Barca Ferenc.

Eladó ház.

A Rákóci út legforgalmasabb helyén levő sarokház, különösen hentes üzletnek kiválóan alkalmas helyiséggel szabadkézből eladó.

Értekezhetni Kálmán István-néval Szécsényben.

Kittüntetve!

Kittüntetve!

Legjobb elővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

viragterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izlands munkáért kittüntetve állami arany-

éremmel és díjoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk és szalagokban.

Videki megrendeléseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon.

Ne mulassza el megízlelni a természetes alkalikus sulfatus

GYÜGYI

gyógy- és borvizet

mert ez nemcsak kitűnő borviz, hanem jónak bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavanyúság, gyomorhurut, aranyeres bántalmak, alhasi pozsga, sárgaság, elhízottság, vese- és hólyaghurut eseteinek gyógykezelésére.

Kapható: Fűszer-, csemege üzletekben

4162/909. szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró mint tkvi hatóság ezennel közhirrre teszi, hogy a Bgyarmati Takarékszövetkezet végrehajtónak Gyürky Gusztáv és neje végrehajtást szenvedő elleni 3869 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő, a magyargéci 464 sz. tkvben A + 1. sor. 53. c hrz. beltelki kertre 155 K. 75 fill., a + 2 sor 281 hrz. horka dűlői szántóföldre 1000 K., a + 3 sor. 270 hrz. beltelki kertre 109 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1909 évi október hó 5 napján d. e. 10 órakor Magyargéc községi házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár kétharmadrész összegén alól eladatni nem fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számítandó és az 1881. november 1-én kelt 3333 I. M. rendelet 8-§-ában megjelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánátpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsényben, 1909. évi aug. 28-án.

Szenthe, kir. jbiró.

670—1909. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Szécsényi kir. járásbíró 1909 évi B 1829 számú végzése következtében Kir. kincstár javára 20 kor. s jár. erejéig 1909 évi augusztus hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 980 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 szecsavágó, 1 igás kocs, 1 tehén, 1 hidas és 1 kazal búza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíró 1909. évi V. 379 2 számú végzése folytán 20 kor. tőkekövetelés összesen 10 K. 59 fillérben bíróilag már megállapított árverés kitűzés 3 kor. 40 fillér költségek erejéig Nógrádludányban leendő eszközzésére 1909. évi szeptember hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi szept. 16-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piac téren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállíttatnak. ☀ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

Amennyiben egyik tekintélyes poroszországi kőszénbánya képviselőjét átvettem, azon helyzetben vagyok, hogy fűtésre legjobban alkalmas elsőrendű

porosz darabos és kockaszenet

3 korona 40 fillérért

porosz diószenet 3 " 40 "

gázkoaksot 5 " *** "

100 kgramként legalább tíz méter-mázsa vételénél házhoz szállítva ajánlhatok.

Előjegyzéseket bármily mennyiségre elfogad.

Tepper Adolf

Deutsch Gábor házában.

